

Ми дійшли також висновку, що інноваційний педагогічний досвід є досвідом колективним. Тому кожен професійно-технічний навчальний заклад має стати певною моделлю такого досвіду зі своєю, ефективною саме для даного закладу структурою, зі своєю стратегією та перспективою [9].

Література:

1. Закон України "Про освіту" №1060-ХІІ, із змінами від 11 червня 2008 р. 4.
2. Закон України "Про професійно-технічну освіту" №103/98-ВР, із змінами від 19 грудня 2006 р.
3. Нагребецька І. Українські профспілки з ознаками євроінтеграції // Урядовий кур'єр. – 2005. - № 77. – С. 13.
4. Перспективні освітні технології / За ред. Г.С. Сазоненко. – К., 2000. – 560 с. 6.
5. Островерхова Н.М. Ефективність управління загальноосвітньою школою: соціально-педагогічний аспект / Н.М. Островерхова, Л.І. Даниленко. – К.: Школяр, 1996. – 302 с.
6. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність / В.В. Химинець. – Ужгород : Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2007. – 364 с.
7. Професійна освіта: Словник / За ред. Н.Г. Ничкало. – К. : Вища школа, 2000. – С. 153.
8. Загіка О.О. Інноваційне навчальне середовище – запорука професійної компетентності та конкурентоспроможності випускника птнз: Навч. посібник.
9. Комісарова Л. Формування технологічної культури майстрів виробничого навчання / Л.Комісарова // Професійно-технічна освіта, 2006. – № 1. – С. 30-32.

УДК 378.14

ФОРМУВАННЯ ПОРТФОЛІО, ЯК ІНСТРУМЕНТ АКТИВІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧА

*Кудрявцев В.М., к. е. н., доцент,
slavkudr@ukr.net*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Багато педагогів сучасності займалися і займаються пошуком нових форм, методів і технологій організації освітньої діяльності, в тому числі і організацією самостійної роботи здобувачів освіти.

Всі ці педагогічні новації об'єднує одне – це бажання сформуванню у здобувачів здатність до навчання спрямованого не в минуле, а в майбутнє, орієнтоване на дієве навчання, на сприйняття нового, тим самим домагаючись підвищення рівня підготовки студентів.

В цілому з педагогічної літератури випливає, що інноваційна форма організації навчальної діяльності спрямована в основному на вироблення у студентів потреб і умінь самостійного придбання знань, методів їх поповнення і застосування, в тому числі, з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. Серед численних форм і методів організації та активізації навчальної діяльності, особливо, самостійної роботи студента (СРС) важливе місце в останньому десятилітті займає метод портфоліо – портфель досягнень студента. У перекладі з італійського портфоліо означає «папка з документами», «папка спеціаліста».

До чого ж призводить формування портфоліо і чи вирішує воно питання активізації самостійної роботи студента – злободенне питання сучасного освітнього процесу?

З нашої точки зору, за умови відповідного психолого-педагогічного та дидактико-методичного забезпечення навчального процесу, формування порт фоліо – це перш за все процес індивідуальних досягнень здобувача, глибокий систематизований самоаналіз, що вимагає серйозної аналітичної діяльності, осмислення свого досвіду, і в кінцевому підсумку, перспектив подальшого професійного зростання і розвитку.

Формування порт фоліо – це не тільки спосіб накопичення індивідуальних освітніх, професійних, творчих і особистих досягнень студента, а й можливість кожному побачити і проаналізувати все, що він зробив в певний період і на що здатний. Воно дозволяє створити для нього стимул зростання, вдосконалення та розвитку, що в свою чергу, обумовлює успішне формування мотиваційно-ціннісних професійних орієнтацій.

І тому в нових стандартах вищої освіти основний упор робиться на використання електронного інформаційно-освітнього середовища організації, яке повинно забезпечувати і доступ до освітніх ресурсів, і систематичну фіксацію ходу і результатів освітнього процесу, що можна вважати педагогічною умовою процесу активізації СРС. Портфоліо стає компонентом електронного інформаційно-освітнього середовища.

Таким чином, формування електронного портфоліо студента в тому числі збереження його робіт, рецензій і оцінок на ці роботи з боку будь-яких учасників освітнього процесу стає обов'язковим. Це дасть можливість в будь-який час провести оцінку здатності того, хто навчається, оцінку якості компетенцій ними придбаних, отже і оцінку

якості освоєння програм бакалаврату, магістратури в цілому, а також і оцінку будь-якої дисципліни при веденні навчального портфоліо.

Отже, формуючи своє портфоліо в процесі навчання за програмами бакалаврату або магістратури і сам випускник, і роботодавець, і ЗВО розуміють яку роботу може виконувати здобувач, що подав резюме.

Стає можливою індивідуальна освітня траєкторія як педагогічна умова активізації СРС і формування здатності до самоосвіти.

Портфоліо можна скласти як в електронному вигляді, так і на паперових носіях. В окрему папку (електронна чи паперова) вкладаються документи, що підтверджують рівень або факт досягнення певного виду діяльності.

Таким чином, портфоліо можна охарактеризувати як комплект документів, який представляє сукупність індивідуальних освітніх досягнень студента. Створення порт фоліо – творчий процес, що дозволяє враховувати результати, досягнуті студентом в різноманітних видах діяльності (навчальної, творчої, соціальної, комунікативної) за час вивчення дисциплін. Функції по формуванню портфоліо покладаються на студента. Як зазначає В. Н. Фокіна, портфоліо є не тільки сучасною ефективною формою самооцінювання результатів освітньої діяльності студента, а й сприяє: мотивації до освітніх досягнень; придбання досвіду до ділової конкуренції; обґрунтованої реалізації самоосвіти для розвитку професійних компетентностей; виробленню вміння об'єктивно оцінювати рівень своїх професійних компетентностей; підвищенню конкурентоспроможності майбутнього фахівця [1].

Сьогодні соціально-економічні перетворення в країні вимагають істотної модернізації вітчизняної освіти, посилення спрямованості стратегії навчання на всебічне професійний розвиток і саморозвиток здобувачів в руслі освітньої парадигми. В результаті основна ідея модернізації зводиться до наступного: оновлена система освіти повинна ефективно функціонувати і, головне, повинна вирішити важливі соціальні завдання з підготовки нового покоління фахівців, здатних оперативно і без особливих труднощів адаптуватися до динамічним умовам виробничого процесу, легко переходити від одного виду діяльності до іншого, які володіють розвиненою культурою самоосвіти.

На наш погляд, саме така інноваційна форма організації і активізації освітньої діяльності здобувачів, як формування портфоліо дасть

можливість реалізувати розглянутий принцип і узгодити його з потребами особистості в самовираженні і самореалізації, сформувавши при цьому здатність до самоорганізації самостійної роботи студента.

Література:

1. Фокина В. Н. Методические рекомендации по формированию портфолио студента современной гуманитарной академии. М.: СГА, 2007. 16 с.

УДК 378.14

**УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ
ДО САМООСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАСОБАМИ
ПРОЕКТУВАННЯ**

*Кудрявцев В.М., к. е. н., доцент,
slavkudr@ukr.net*

*Кудрявцева О.В., к. е. н., доцент,
kseniakydr@ukr.net*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Об'єктивні причини переходу від «навчання професії» до «самонавчання» і «навчання вчитися» вимагають змін в технологіях і методах навчання, перебудови підходів до взаємодії викладачів і студентів, що і визначає необхідність виявлення, теоретичного обґрунтування та експериментальної перевірки педагогічних умов, що забезпечують ефективність підготовки студентів до самоосвітньої діяльності за допомогою проектування як методу навчання, в повній мірі забезпечує їх самовизначення, прийняття самостійних рішень в процесі самоосвітньої діяльності, створення особистісного освітнього продукту самим студентом як суб'єктом цієї діяльності.

Багатофакторність і специфіка процесу формування готовності студентів до самоосвітньої діяльності засобами проектування визначає необхідність дослідження певних психолого-педагогічних, організаційно-педагогічних, дидактичних умов.

Термін «умови» застосовується по відношенню до внутрішніх характеристик або зовнішніх причин, у своїй сукупності здатним в рамках даного дослідження реалізувати процес формування готовності студентів ЗВО до самоосвітньої діяльності, який опосередкований як об'єктивними (не залежними від свідомості і волі суб'єкта (особливості діяльності, форми і засоби реалізації,